

2. Други корективи

За целите на Процедурата по свръхдефицита, както и за Пакта за стабилност и растеж, протоколът дава ясно дефинирано определение за държавния дълг: държавният дълг е общият брутен дълг по номинална стойност, неизплатен в края на годината, консолидиран между и вътре в секторите на „Държавно управление“. Регламент 3605/93 разглежда номиналната стойност на дълга като еквивалентна на номиналната стойност на задълженията. Тя следователно ще бъде равна на сумата, която правителството ще трябва да плати на кредиторите по матуритет.

Определението на държавния дълг съгласно Процедурата по свръхдефицита е съвместима с изискванията на ЕСС '95 по отношение на определението на сектор ДУ и финансовите задължения (без „Други сметки, подлежащи на плащане“ и „Финансови деривативи“). Различно е обаче неговото оценяване, поради което се правят два вида корекции:

• Корекции за обхват

Тук се включват:

1) Нетното поемане на задължения под формата на финансови деривативи (F.34) съгласно Регламент 3605/93 и практически съображения (дължащи се на факта, че няма номинална стойност, идентична на тази на останалите дългови инструменти) трябва да се изключи от държавния дълг.

2) Нетното поемане на други задължения (F.62 и F.7), които съгласно Регламент 3605/93 и практически съображения (търговските кредити и другите сметки, подлежащи на плащане) не трябва да бъде включено в оценката на дълга. Изменението на сметките, подлежащи на плащане през отчетния период, трябва да бъде изключено и от нето възможността/нето необходимостта от финансиране.

• Корекции за целите на оценяването

Тук са включени четири вида корекции, свързани с оценяването на дълга по номинална стойност:

1) Повишаване/обезценяване на дълга в чуждестранна валута - в случая, когато държавният дълг е деноминиран в чуждестранна валута, изменението на стойността се дължи на флукутацията на обменните курсове.

2) Емитиране над/под номиналната стойност - означава емитиране с премия (над номинала) и емитиране с отстъпка (под номинала). Ценните книжа се емитират по номинал (at par), когато са емитирани без каквито и да е премии или отстъпки. Емитирането на ценни книжа не повлича след себе си корекции в нето възможността/нето необходимостта от финансиране, но повишава притока на финансови активи. Този поток,